

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
БЕОГРАД

Пословни број: К-По₂ 9/2018

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ дана 28. маја 2019. године

Председник већа: Дана 28.05.2019. године са почетком у 09,40 отварам заседање пред Вишим судом у Београду – Одељењем за ратне злочине, у предмету К По₂ - 9/18 против окривљеног Милоша Чејевића, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО. број 7/18 од 22.10.2018. године.

Веће поступа у саставу судија Зорана Трајковић, председник већа и судије Мирјана Илић и Дејан Терзић, чланови већа.

Има примедби на састав већа? Тужиоче? Браниоче?

Констатује се да нема примедби на састав већа.

Записник води записничар Оливера Савић, у раду суда помаже судијски помоћник Ивица Јагодић.

Главни претрес се тонски и оптички снима, а тонски запис ће бити саставни део записника о главном претресу.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су на главни претрес приступили:

-заменик Тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић, са тужилачким помоћником? Представите се.

Тужилачки помоћник: Никола Арсић.

Председник већа: Николом Арсићем.

-пуномоћник оштећене Нермине Аличехајић, адвокат Марина Кљаић,

-окривљени Милош Чајевић, доведен из КПЗ Сремска Митровица.

Чајевићу седите у први ред.

-Бранилац окривљеног, адвокат Зоран Јовановић, по пуномоћју у списима.

Од Службе за помоћ и подршку сведоцима сам обавештена да су приступили сведоци: Зоран Јовић, Стево Кнежевић и Александар Лајић.

Није приступио сведок-оштећени Сабит Арнаутовић, који је поднеском, који је у суд достављен 23.04.2019. године, обавестио суд да неће да приступи на главни претрес, да је до сада више пута давао изјаву, да му је након последњег сведочења позлило због проблема са срцем, о чему је доставио медицинску документацију од Дневне болнице Брчко дистрикт- Здравствени центар Брчко.

Није приступио сведок-оштећени Мехмет Арнаутовић који је поднеском од 23.04.2019. године обавестио суд да неће да приступи на главни претрес и да је више пута сведочио о истом догађају, да остаје код свих раније датих исказа, да нема других знања о догађају и моли суд да га више не позива на суђење.

У публици присутни: Дамјан Брковић, Јелена Диковић, Сања Павловић, Милош Урошевић и Жељка Мијић.

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес **ОДРЖИ**.

Главни претрес је јаван.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

Чајевићу приђите за говорницу.

Имајући у виду да је у овом предмету одржано припремно рочиште, тужиоче, Ви ћете сада само пре него што окривљени Чајевић изнесе своју одбрану, укратко да изнесете садржај оптужнице у смислу одредби ЗКП-а, имајући у виду да сада поступа веће.

Сачекајте, седите на своје место па ћемо наставити.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу прочитати оптужницу.

Председник већа: Можете.

Заменик тужиоца за ратне злочине: На основу члана 331 став 1 и 2 у вези члана 43 став 2 тачка 5 Закона о кривичном поступку све у вези са одредбама члана 3 и члана 4 Закона о организацији и надлежности органа у поступку за ратне злочине, подигли смо оптужницу против Милоша Чајевића, од оца Сретена и мајке Наде, рођене Петров, ЈМБГ 2506965181553, рођен 25.06.1965. године у Брчком, са пребивалиштем у Белегишу, улица Бранка Костића број 3, држављанин Републике Србије, по занимању ветеринарски техничар, разведен, отац четворо малолетне деце, писмен са завршеном

средњом ветеринарском школом, без имовине, са имамо податак да је осуђиван, због постојања основане сумње да је за време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба, који се у периоду од 1992. године до 1995. године водио на територији Републике Босне и Херцеговине (БиХ), између Војске Републике Српске и Армије БиХ, као припадник интервентног вода резервног састава полиције Брчко, у саставу Војске Републике Српске, кршећи правила садржана у члану 3. став 1. тачка 1. под а) и ц) IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и члана 4. став 1. и став 2. под а) Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12. августа 1949. године о заштити жртава немеђународног оружаног сукоба (Протокол II), почев од половине маја до јула 1992. године, према муслиманским цивилима у Брчком:

1. примењивао мере застрашивања и терора

Тако што је дана 27.05.1992. године, у Брчком, најпре рањеника Дамира Бродлића довезао из логора „Лука“, у стан Миреле Бродлић, Улица Радомира Цветковића број 6, у ком су се налазили Мирела Бродлић, Семка Чалуковић, Мухамед Чалуковић, Шухрета Чалуховић, Самир Чалуковић, Горан Хасановић, Фадила Хасановић, тада малолетни Ведад Хасановић, тада малолетни Русмир Хасановић, сада покојна Ћиха Хасановић, да би потом све присутне постројио и пребројао, затим питао Горана Хасановића како се зове, те му је након одговора упућивао претње, говорећи му да ће га убити и чудећи се откуд му српско име, да би му потом задао ударац отвореном шаком у пределу главе, те држећи пушку у рукама, уз вику саопштио присутнима да ће их наредног јутра када дође пребројати и, уколико сви не буду у стану, да ће их побити, што је код присутних лица, а нарочито деце, изазвало страх великог интензитета, да би у наредним данима у више наврата долазио у наведени стан и присутнима уз вику упућивао претње.

2. нечовечно поступао

Неутврђеног дана у периоду од 10.05.1992. године до 12.05.1992. године, у просторијама за испитивање притворених у логору „Лука“, Брчко, заједно с другим униформисаним лицима која су обезбеђивала наведени логор, војницима и полицајцима, наредио Сабиту Арнаутовићу да задаје ударце отвореном шаком брату Мехмету Арнаутовићу, који је такође био притвореник наведеног логора, те како није био задовољан јачином међусобних удараца Мехмета Арнаутовића ударио шаком у пределу лица, да би потом просуо сок по тепиху и приморао Сабита Арнаутовића да полиже, то јест попије тај сок са пода, да би га потом хефт машином погодио у пределу главе и ножем му, уз вређање и претње да ће га заклати, нанео посекотину у пределу врата, да би их затим принудио да један над другим врше fellatio, (уснама стимулишу полни орган-орални секс),

3. силовао

У периоду мај-јун 1992. године, Нермину Аличехајић, коју је познавао пре рата, одвео из стана који се налазио у „Еш“ насељу у Брчком, а у коме је именована боравила са својим братом, у кућу Фарука Рејзовића, у којој су боравили припадници интервентног вода, уз објашњење да им треба и да пође са њим, након чега је Нермина Аличехајић више од двадесет дана провела у поменутој кући, коју је чистила и где је слушала

наређења присутних припадника интерветног вода, и где су је готово свакодневно принуђивали на сексуалне односе, између осталих и окривљени.

-чиме је учинио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 став 1 КЗ СРЈ.

Председник већа:

Констатује се да је заменик Тужиоца за ратне злочине, Миољуб Виторовић изложио оптужбу у смислу члана 391 ЗКП-а.

Чајевићу, приђите за говорницу.

Изношење одбране окривљеног МИЛОША ЧАЈЕВИЋА

Има ли измене у Вашим личним подацима у односу на ово што сте рекли суду на припремном рочишту?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Председник већа: Има ли измена у Вашим личним подацима? Да ли ме чујете добро?

Окривљени Милош Чајевић: Па, слабије чујем.

Председник већа: Ставите слушалице. Дајте окривљеном слушалице.

Окривљени Милош Чајевић: Па оно што сам изјавио прошли пут, то стоји.

Председник већа: Значи, нема промена у Вашим личним подацима?

Окривљени Милош Чајевић: Нема. Има промене само Тужилаштво није добро моје податке прочитало, јер је грешком прочитало, име моје мајке је погрешно.

Председник већа: Како се зове Ваша мајка?

Окривљени Милош Чајевић: Неда.

Председник већа: Добро, Ви сте тако и рекли суду прошли пут када сте давали личне податке.

Окривљени Милош Чајевић поучен о својим правима у поступку у смислу одредбе члана 397 став 1 ЗКП-а, изјави:

Реците ми, да ли остајете при одбранама које сте износили у току овог поступка?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: Шта имате још да кажете у своју одбрану и да ли имате нешто да кажете у своју одбрану?

Окривљени Милош Чајевић: Па имам рецимо само да кажем ако сам и одвео некога из логора у стан, значи да сам му помогао, нема разлога да се ја после нешто иживљавам или .., то је чиста небулоза. А за, овај, ову дотичну и не познајем, можда знам да је неко чистио те канцеларије, али да сам је ја довео ту, по чијем налогу ја не знам, то нисам сигурно. И то је исто, овај, нетачно.

Председник већа: Изволите даље. Је л` имате још нешто да кажете?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам то ако сам како се наводи застрашивање, рат је био, ја сам носио униформу, ако се неко тога бојао, ја нисам могао носити одело и кравату. А ово остало је све нетачно, нетачне су овај изјаве. Толико. Не знам, једино ако ви имате неко директно питање.

Председник већа: Уколико немате више ништа Ви да кажете у своју одбрану, можемо да пређемо на саслушање окривљеног

САСЛУШАЊЕ ОКРИВЉЕНОГ МИЛОША ЧАЈЕВИЋА

Браниоче, изволите, има ли питања за окривљеног Чајевића?

Адвокат Зоран Јовановић: Да судија, ево ја ћу кратко. Тај интервентни вод у саставу Полицијске станице Брчко, од кога је примао наређења?

Окривљени Милош Чајевић: Па ми смо имали директно Петра Зарића, који је нама био командир, од њега смо, а од кога је он добијао наређења ја не знам, јер било је то све повезано са касарном, са војском, тако да не знам директна наређења од кога су потицала. Ми смо добијали наређења од Петра Зарића.

Адвокат Зоран Јовановић: А шта је био основни задатак те јединице и колико је та јединица бројала људи?

Окривљени Милош Чајевић: Ја кад сам ступио у јединицу нас је било четрнаест тада. Углавном је био наш задатак да идемо на линију, да чувамо овај положаје и да по граду рецимо, овај, станови који су били запуштени, није било струје, да се организује замрзивачи да се празне и да се прикупљају подаци о оружју. И углавном било је овај из логора "Лука" су се водили неки на саслушање у СУП и враћали у логор "Луку", тај транспорт.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли је задатак те јединице био и одржавање јавног реда и мира?

Окривљени Милош Чајевић: Да. Био је тад уведен и полицијски час.

Адвокат Зоран Јовановић: Е, зато Вас и питам. Да ли се сећате када је уведен полицијски час?

Окривљени Милош Чајевић: Па не могу тачно да се сетим, зато што је из Хрватске у то време нон стоп вишецевни бацач гранатирао град, тако да је, овај, од ја мислим пола десет, десет сати, није се смело на улици задржавати. А рецимо сви који нису били у

војсци, припадници оружаних снага који су били у граду, у становима, имали су пропусницу, један од укућана који је могао да иде да се снабдева по продавницама, остали нису смели да излазе напоље, јер није било безбедно напољу.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је задатак Интервентног вода био и да обилази становнике муслиманске националности на тој територији коју сте ви контролисали и да их упозорава да се не крећу градом у време полицијског часа?

Окривљени Милош Чајевић: Било је, водила се евиденција, знало се тачно колико је станара у којем стану.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је Интервентни вод имао неко овлашћење да испитује лица у логору "Лука"?

Окривљени Милош Чајевић: Директно припадници Интервентног вода нису имали, били су инспектори, ми смо радили само на привођењу и одвођењу, тако да нисмо лично ми имали овлашћења никаква да испитујемо.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли се сећате када је тај логор отворен, да тако кажемо, и када је престао са радом?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам кад је престао са радом, не знам тачно ни датум кад је отворен, јер у почетку рата се приводило на више локација. У то време сам ја био припадник војне полиције, већ је тада доста људи прикупљано у те логоре. Е сад, кад је тачно датум, не могу да се сетим.

Адвокат Зоран Јовановић: Моје следеће питање је: приликом тих Ваших одлазака у логор "Лука" колико сте се Ви задржавали?

Окривљени Милош Чајевић: Па ја се нисам тамо задржавао дуго и не знам да ли сам ишао једном или два пута. Нисам ја директно само то радио.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли се сећате још неке локације где су била задржавана лица муслиманске или хрватске националности?

Окривљени Милош Чајевић: Ја мислим да је било у творници "Тесла" у Брчком, ту с почетка, да је после све пребачено у логор "Лука".

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли сте одлазили на те друге локације да доводите?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам, нисам зато што, овај, ја сам касније ступио у тај Интервентни вод. Већ је тада било само у логору.

Адвокат Зоран Јовановић: Моје следеће питање је: због чега су припадници Интервентног вода и да ли су уопште припадници Интервентног вода били смештени у кући до полицијске станице и чија је то кућа била?

Окривљени Милош Чајевић: То је кућа, нису били смештени зато што је било, овај, пола људи који су били удаљени од станице полиције, па су они ту ноћивали, рецимо

из тих околних села Ражљево или Брезик и шта ја знам одакле, а ја лично нисам ту ноћивао зато што сам ја близу, ја сам у стану свом.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Моје следеће питање је да ли сте Ви у кући Молера Рејзовића икако одлазили и којим поводом?

Окривљени Милош Чајевић: Па одлазио сам, свако јутро смо ту имали састанак, добијали радне задатке и одатле смо ишли и на линију.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли сте Ви у тој кући виђали оштећену Нермину Аличехајић?

Окривљени Милош Чајевић: Па вјероватно да јесам, ако она тврди да је ту чистила и то, вјероватно да сам је виђао.

Адвокат Зоран Јовановић: А ко је одређивао ко ће одржавати хигијену у тој кући?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, ту је Зарић, он је водио о томе, он је одређивао и ко је секретар и ко води те послове што се тиче, овај, писања и наредби, ја сам нисам са тим имао везе.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Ја немам више питања.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Имате ли питања за окривљеног?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан. Ви сте ветеринарски техничар?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Овде се помиње, али ја ћу да Вас питам. Јесте ли у то доба држали псе?

Окривљени Милош Чајевић: Да, пре рата сам држао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Али у ово време?

Окривљени Милош Чајевић: Имао сам тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта сте имали?

Окривљени Милош Чајевић: Добермана.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Једног или више?

Окривљени Милош Чајевић: Имао сам два.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где сте их држали?

Окривљени Милош Чајевић: На Синковцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А где је то?

Окривљени Милош Чајевић: То је на излазу из града, ту је војска држала магацине и возила.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко их је хранио?

Окривљени Милош Чајевић: Војска, конзервама. Пошто нисам имао где оставити псе у стану, пошто сам их држао у Хрватској, код деде и бабе.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А колико је тај Синковац далеко од места од Ваше куће?

Окривљени Милош Чајевић: Од стана мог па можда једно километар.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па јесте ли их сваки дан обилазили?

Окривљени Милош Чајевић: Не, био сам са њима сваки дан. Био сам у резерви и кад сам отишао у резерву тад сам довео и псе, нисам их имао коме оставити, били су са мном. Ја сам био на обезбеђењу тог, овај..

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли сте те псе доводили у кућу у којој је спавао Интервентни вод?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте их било где изводили?

Окривљени Милош Чајевић: Водио сам их поподне кад сам слободан, водио сам их у шетњу. Углавном су били на Синковцу.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Каже Нермина Аличехајић да Ви њу, да се Ви познајете од пре рата?

Председник већа: Тужиоче, не можете тако да постављате питања, сачекајте. Сведоцима могу да се постављају унакрсна питања, ово је саслушање окривљеног, а у исказ сведока Нермине Аличехајић нити је извршен увид нити је она испитана да би могло да се било шта предочава у овом тренутку процесном окривљеном Чајевићу. Тако да своје питање формулишите у складу са овим процесним тренутком.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли познајете Нермину Аличехајић од пре рата?

Окривљени Милош Чајевић: Па име ми не значи ништа, вероватно да сам је виђао, град је мали. Али овако да смо се дружили, име и презиме ништа ми не значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате њеног брата?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам како се зове.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате да има брата?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам, не знам ни њу по имену, презимену је не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете, ко је чистио ту кућу у којој су..?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, ако је она чистила, онда је она чистила, ја не знам тачно, не знам по имену и презимену. Нисам ја довео чистачицу, нити сам је виђао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не по имену и презимену него да ли ту особу која је чистила кућу познајете од пре рата?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, стварно не знам. Могуће је да сам је виђао. Ја сам ујутру само долазио и нисам се задржавао пуно у тој кући. Ту је један био из Интервентног вода је ту боравио, ноћио. Ја нисам ту ноћио никад. Ту су се и хранили, ја нисам, ја сам кући, тако да не знам овај..

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кажете мало пре да је Ваш посао био и да обилазите станове у којима су Муслимани и да водите рачуна колико људи ту живи?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И објасните.

Окривљени Милош Чајевић: Били су пописани, пописани сви станови и број станара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Сад ћу директно да Вас питам. Да ли сте 27. маја '92. године ушли у стан у коме је био Дамир Бродлић, да ли сте га шамарали?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам. Можда сам ушао у стан, али нисам га шамарао. А не могу сада Дамир Бродлић, не значи ми име и презиме ништа. У многе станове сам ушао, али нисам никога шамарао и не знам сад имена и презимена. Нисам се дружио са њим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте ударили Сабита и Мехмета Арнаутовића?

Окривљени Милош Чајевић: Па и они су ми непознати.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Чули сте шта је у оптужници под тачком 2. Да ли сте их на то приморавали?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Председник већа: Тужиоче, молим Вас постављајте питања конкретно тако да буду разумљива сваком. Ја сам рекла и на припремном рочишту да страни језик није у службеној употреби у овом суду.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте их приморавали на орални секс?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` имају неког разлога та два човека да Вас терете неосновано?

Председник већа: То се питање одбија као недозвољено.

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам да ли они имају....

Председник већа: Сачекајте Чајевићу. Одговарате на питања која суд одобри. То се питање одбија као недозвољено. Преформулишите га.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам више питања.

Председник већа: Је л` знате када сте постали припадник Интервентног вода? Знате ли тачан датум?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам тачно датум. `92. године, али после маја месеца, можда јун, крајем јуна, тако.

Председник већа: Рекли сте у својој одбрани крајем маја или почетком јуна. Нисте могли да определите. Сада кажете крајем јуна. Шта је тачно од тога?

Окривљени Милош Чајевић: 01. маја је почео рат, сад ја не знам тачно, ја сам тад био припадник војне полиције и онда сам добио премештај у Интервентни вод, сад не знам тачно датум кад се основао, већ је био основан кад сам ја прешао. Не знам тачно датум.

Председник већа: Због чега сте одлазили у логор "Лука"?

Окривљени Милош Чајевић: Па у логор "Лука" сам можда био једном, два, три пута можда, не могу тачно да се сетим. Ишли смо из станице да некога доведемо на испитивање у станицу и да га вратимо.

Председник већа: По чијем налогу сте ишли тамо?

Окривљени Милош Чајевић: Па по командировом налогу.

Председник већа: Ког командира?

Окривљени Милош Чајевић: Па Петар Зарић. Он нам је био командир.

Председник већа: Кога да доведете?

Окривљени Милош Чајевић: Па кога он каже.

Председник већа: А је л` се сећате ко су ти људи које сте Ви доводили?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, не могу да се сетим.

Председник већа: Па јесте ли имали неки писмени налог од Зарића да то урадите?

Окривљени Милош Чајевић: Нисмо добијали писмене налоге, него тренутно ко је био слободан са возилом тај је отишао само, довезао.

Председник већа: Значи Зарић Вам је давао усмене налоге?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: Кога да приведете.

Окривљени Милош Чајевић: Није кога, вероватно је он већ знао кога треба, ми смо само ишли, тамо је већ та особа или кога смо требали да приведемо, већ је чекао и само уђе у ауто и доведемо га до станице полиције.

Председник већа: Тада када сте Ви ишли, кажете два, три пута, шта је Вама рекао Зарић?

Окривљени Милош Чајевић: Па ништа само да одем тамо и доведем на испитивање.

Председник већа: Да ли Вам је говорио име лица које треба да доведете?

Окривљени Милош Чајевић: Могуће, не могу сад да се сетим имена.

Председник већа: И коме сте се Ви обраћали када дођете у логор "Лука"?

Окривљени Милош Чајевић: Па у логору "Лука" су били униформисани полицајци, ја мислим да су из Бјелине, и они на капији отворе капију и утоваре у возило ко је требао да иде, возили смо до станице полиције, тамо ишли у канцеларију, тамо су их инспектори испитивали и после га је враћао да ли исти тај који га је довезао или неко други.

Председник већа: Без било каквог писменог налога, ако сам Вас добро разумела?

Окривљени Милош Чајевић: Да, да.

Председник већа: Значи Ви сте одлазили само до капије, пријавнице?

Окривљени Милош Чајевић: Улазио сам унутра.

Председник већа: Зашто сте улазили?

Окривљени Милош Чајевић: То је десет, петнаест метара.

Председник већа: Што сте улазили, зашто?

Окривљени Милош Чајевић: Па улазио сам аутом да преузем лице.

Председник већа: Значи нисте излазили из аута?

Окривљени Милош Чајевић: Па изађем из аута.

Председник већа: Зашто?

Окривљени Милош Чајевић: Па како да уђе ако ја не изађем из аута.

Председник већа: Ви кажете чека Вас тамо човек већ зна кога треба да довезете. Ви немате никакав налог, немате име човека кога треба да довезете. Сад ми објасните, како Ви то уђете аутом и шта онда урадите, изађете напоље?

Окривљени Милош Чајевић: Али нисмо имали марице, имали смо обично ауто, да ли је "Југо", да ли је "Фића", зависи које ауто и ко је ишао.

Председник већа: И када сте Ви ишли та два, три пута које сте ауто возили?

Окривљени Милош Чајевић: Ја сам "Југа" возио.

Председник већа: Које боје?

Окривљени Милош Чајевић: Жуте.

Председник већа: И? Уђете тамо, то нам опишите. Шта радите тамо?

Окривљени Милош Чајевић: Уђемо, с једне стране су били хангари у "Луци", с друге стране су биле канцеларије. Испред канцеларије се паркирам и одатле се натовари лице које треба да иде да се испитује и одвезем га до СУП-а.

Председник већа: Јесте ли улазили негде у унутрашњост, у неке просторије где су смештена та лица која су била у логору "Лука"?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам.

Председник већа: Је л` познајете нека од тих лица која су обезбеђивала логор, са којима сте комуницирали кад дођете?

Окривљени Милош Чајевић: Познајем, Ристић Горана сам познавао.

Председник већа: Да ли је он тада био кад сте Ви два, три пута ишли?

Окривљени Милош Чајевић: Па био је.

Председник већа: Је л` Вам он предавао ова лица која сте узимали?

Окривљени Милош Чајевић: Није.

Председник већа: Колико сте Ви лица довозили?Први пут, други пут, трећи пут кад сте долазили?

Окривљени Милош Чајевић: Па по једно.

Председник већа: Сваки пут по једно?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: И где сте их возили?

Окривљени Милош Чајевић: У станицу полиције.

Председник већа: Да ли сте Ви неке радње предузимали у односу на њих осим превозења?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам ништа.

Председник већа: Обављали неке разговоре са њима?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, можда смо нешто причали у ауто необавезно.

Председник већа: А службене разговоре?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Председник већа: Је л' познајете Мирелу Бродлић?

Окривљени Милош Чајевић: Па по имену и презимену не познајем.

Председник већа: Је л' познајете Дамира Бродлића?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Председник већа: Јесте ли били некад у стану у улици Радомира Цветковића 6, у Брчком?

Окривљени Милош Чајевић: Па могуће, могуће да сам био.

Председник већа: Знате ли којим поводом?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам. У многе станове сам улазио.

Председник већа: Ви сте рекли мало пре да сте имали наређење да напишете све Муслимане који су се налазили у становима у Брчком и да им саопштите да не смеју да излазе ван уколико немају пропуснице?

Окривљени Милош Чајевић: То је био задатак Интервентног вода, ја лично нисам ишао да пописујем, али ишао сам пар пута у обилазак.

Председник већа: И реците ми ко Вам је дао тај задатак да обилазите станове?

Окривљени Милош Чајевић: Па командир.

Председник већа: Зарић?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: И како је изгледао обилазак станова? Је л` можете да опишете суду?

Окривљени Милош Чајевић: Свака зграда која је имала, овај, улаз је морао бити закључан и био је, сад како су они се договарали код кога ће бити кључ тај је откључавао улаз и онда се ишло од стана до стана и пребројавало се по списку да ли има довољан број станара.

Председник већа: Добро. Јесте ли улазили у станове?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: Јесте ли имали налог да уђете у стан? Зашто сте улазили у станове?

Окривљени Милош Чајевић: Како да вам објасним, био је рат и није било налога, откуд ја знам како. А нас по тројица је било, нисмо добијали никакве писмене налоге. У то време смо имали легитимације на којима је писало да можемо да запленимо возило, да можемо да претресемо стан, да приведемо.

Председник већа: Ко Вам је дао ту легитимацију?

Окривљени Милош Чајевић: То смо добили у СУП-у.

Председник већа: Шта сте добили?

Окривљени Милош Чајевић: У СУП-у смо добијали те легитимације.

Председник већа: Да ли сте некада ударили Горана Хасановића у неком од тих станова?

Окривљени Милош Чајевић: Не верујем, име и презиме .., али нисам никад никога ударио.

Председник већа: Никада никога у тим становима које сте обилазили нисте ударили?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Председник већа: Или никада никог у животу нисте ударили? Нисам Вас разумела шта сте рекли.

Окривљени Милош Чајевић: Не кажем да нисам никад у животу, него нисам тад у то време, нисам имао потребе да их ударам, то су људи који су били ненаоружани. Није то била сврха.

Председник већа: Добро. Познајете ли Сабита Арнаутовића и Мехмета Арнаутовића?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Председник већа: Да ли сте од 10. до 12. маја '92. године били у логору "Лука"?

Окривљени Милош Чајевић: Не верујем, не знам тачно ја мислим тад још нисам био у Интервентном воду, нисам имао приступ.

Председник већа: Помињали сте ову кућу која се налазила поред полицијске станице молера Рејзовића. Кад сте Ви први пут отишли у ту кућу?

Окривљени Милош Чајевић: Па не могу датума да се сјетим, та кућа је одређена да буде сједиште Интервентног вода. И ту смо састанке имали свако јутро, значи у 07 сати смо морали бити сви ту на окупу.

Председник већа: Она је била место за састанке Интервентног вода?

Окривљени Милош Чајевић: Да, сједиште Интервентног вода.

Председник већа: Само за састанке или за још неке друге намене?

Окривљени Милош Чајевић: Па било је ту, овај, сад сам мало прије изјавио да је било из Интервентног вода људи који су били из околине Брчког и нису могли да путују од куће, нису спавали у касарни, онда су спавали у тој кући.

Председник већа: Ко је спавао у тој кући?

Окривљени Милош Чајевић: Па не могу тачно да се сетим. Сви ови што нису из града били директно.

Председник већа: Знате ли име неког ко је спавао у кући?

Окривљени Милош Чајевић: Па не могу тачно имена..., обично ови што их ја знам, рецимо Јовић Зоран, Чешић Ранко, Чешић Дубравко, онда Раденко Станкић, ми смо сви били из града, ми смо сви кући спавали. А ови момци што су долазили са села, што су били припадници, не могу тачно да се сетим имена и презимена.

Председник већа: Је л` знате Ви како су се звала лица која су поред Вас били припадници Интервентног вода у овом периоду који се наводи у оптужници? Знате ли ко је био са Вама у том воду?

Окривљени Милош Чајевић: Па знам.

Председник већа: Реците суду.

Окривљени Милош Чајевић: Па био је Чешић Ранко, Чешић Дубравко, Раденко Станкић, Зарић Петар, Јовић Зоран, онда..., не могу сад тачно да се сјетим, давно је било, не знам напамет. Кнежевић Стева.

Председник већа: Ко је одржавао ту кућу, ко је чистио, ко је одржавао хигијену?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, било је ту, ја мислим да се мењало, не знам тачно имена и презимена, не знам, увек је неко вероватно чистио.

Председник већа: Да ли сте Ви и значи да то неко чисто, јесте ли видели неког да чисти? Не питам Вас шта је вероватно, шта претпостављате.

Окривљени Милош Чајевић: Нисам, нисам ја видио лично да неко чисти, нити ме је то у то време и занимало. Ја сам ујутру долазио ту, одатле смо ишли ако нема неких задатака одмах ишли смо на тренинг у салу и после тога смо, овај, ишли на терен.

Председник већа: А ко је држао састанке у тој кући?

Окривљени Милош Чајевић: Па ту је био Марковић Горан и Зарић Перо, командир.

Председник већа: И колико често сте имали састанке?

Окривљени Милош Чајевић: Па свако јутро.

Председник већа: Сви? Цео Интервентни вод?

Окривљени Милош Чајевић: Да.

Председник већа: И колико је то трајало? Мислим, у ком периоду сте имали састанке у тој кући, од ког до ког месеца?

Окривљени Милош Чајевић: Од седам до пола осам.

Председник већа: Не, од ког до ког месеца?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, цело време док смо били смештени у тој кући.

Председник већа: А то је било до када?

Окривљени Милош Чајевић: Па не могу датум да се сетим.

Председник већа: Месец знате ли?

Окривљени Милош Чајевић: Па ја не знам, ја сам био можда два, три месеца у Интервентном воду, не могу тачно време...

Председник већа: Јесте ли виђали неку женску особу у тој кући?

Окривљени Милош Чајевић: Могуће је, не могу сад да се тачно изјасним да сам видео.

Председник већа: Је л` познајте Нермину Аличехајић?

Окривљени Милош Чајевић: По имену не.

Председник већа: Ви сте рекли мало пре у својој одбрани: ако сам неког извео из логора "Лука" ја сам му помогао. Како сте извели некога из логора "Лука" кад мени кажете да сте само ишли да превезете по налогу свог командира?

Окривљени Милош Чајевић: Баш хоћу да укажем на ту нелогичност и не знам ни како ми се ставља на терет. Значи дошао сам, неког сам извадио из затвора, а у ствари...

Председник већа: А кога сте извадили из затвора?

Окривљени Милош Чајевић: Па ево не знам у оптужници ко наводи да сам га одвео у стан да би га тамо малтретирао.

Председник већа: Јесте ли га одвели?

Окривљени Милош Чајевић: Па нисам, зато и кажем да нема никаквог смисла у тој тачки оптужнице што ме терете за нешто што нисам урадио, и да сам урадио можда би на тај начин му више помогао него што би му, овај, наудио.

Председник већа: Ви сте рекли у својој одбрани коју сте дали током поступка да сте Ви ишли у логор "Лука" да би пронашли оца од своје жене. Данас нешто другачије говорите. Шта је тачно од та два?

Окривљени Милош Чајевић: Ја сам имао контакт са Јелисић Гораном, јер у то време моја прва жена, овај, није знала где јој је отац, па сам га тражио и на крају сам добио информације да је у логору "Лука", да је жив и здрав.

Председник већа: Добро, и?

Окривљени Милош Чајевић: Па и ништа.

Председник већа: Кад сте одлазили у логор "Лука" да га тражите?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам ја одлазио у логор "Лука".

Председник већа: Тако сте рекли.

Окривљени Милош Чајевић: Па јесам одлазио тада кад сам, али сам са овим Јелисић Гораном, он је имао спискове ко је, ту ми је требало дуже време пошто је њему било мрско да прегледа, било је пуно људи, да прегледа спискове и да нађе да ли је тамо и да ли није.

Председник већа: Помињали сте неке пропуснице које су имали људи у становима, да је само један од њих имао пропусницу. Какве су то пропуснице биле?

Окривљени Милош Чајевић: Па биле су издате у СУП-у, обичне, одштапане пропуснице са петачом на име и презиме тог ко је носио пропусницу, он је могао да иде у продавницу, јер било је пар продавница само у то време што су радиле, није било баш пуно ни робе у продавницама, али за хлеб и млеко и тако нешто.

Председник већа: Ви сте такође рекли у својој одбрани да је у овој кући била једна жена за коју не знате како се зове, описали сте колико има година, сад кажете да се не сећате да сте видели неку женску особу.

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, не могу сад, давно је било. Нисам је видео сад да кажем: видео сам како риба, како чисти неко.

Председник већа: Рекли сте да сте видели колико има година, да сте проценили. Тако сте рекли у својој одбрани.

Окривљени Милош Чајевић: Па ако сам рекао, могуће, ја по имену и презимену не знам, али ако сам је видио можда.

Председник већа: Да ли сте имали сексуалне односе са неком женом у тој кући молера Рејзовића?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам.

Председник већа: Током трајања рата?

Окривљени Милош Чајевић: Током трајања рата нисам имао, имао сам само однос са мојом женом и зато сам свако вече био код куће, у стану. Нисам ту ни ноћио.

Председник већа: Које сте наоружање задужили када сте ступили у Интервентни вод?

Окривљени Милош Чајевић: Па имао сам аутоматску пушку и пиштољ.

Председник већа: И реците ми да ли познајете Семку Чалуковић, Мухамеда Чалуковића, Шухрету Чалуковић, Самира Чалуковића, Горана Хасановића, Фадила Хасановића, Ведеда Хасановића, Русмира Хасановића и Ђиху Хасановић? Је л` Вам познато неко од ових имена?

Окривљени Милош Чајевић: По именима не, по именима и презименима не знам.

Председник већа: Да ли пуномоћник оштећене има питања? Изволите.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Пуномоћник оштећене Нермине Аличехајић. Молим Вас реците ми, у ствари опишите ту особу коју сте видели у кући у којој је био смештен Интервентни вод. Кажете не знате је по имену, проценили сте године. Како је изгледала?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам, ја могу да се сјетим, али да је била, црну кратку косу, тако можда доведе, можда једно 30 година, ако је она била чистачица, да сам је једном видео.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: О висини, тежини, отприлике?

Окривљени Милош Чајевић: Па не знам можда метар и педесет и нешто, није висока.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Реците ми да ли познајете Божић Драгана званог Пера?

Окривљени Милош Чајевић: Да, и он је био, да, није „Пера“, он је „Пера“, тако су га звали.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Добро, сад то акцентовање баш. Кажите ми да ли сте у то време одлазили у Брезово Поље?

Окривљени Милош Чајевић: Јесмо.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Којим поводом?

Окривљени Милош Чајевић: Па у Брезово Поље кад се исељавало ишли смо као обезбеђење.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Јесте ли неког Ви доводили?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Јесте ли Ви неког довели?

Окривљени Милош Чајевић: Не, били су аутобуси организовани.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Ви никог нисте довели из Брезовог Поља?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Добро. Кажите ми, када сте ишли, говорили сте: ишли смо по тројица да обилазимо станове. Ко је са Вама обично ишао?

Окривљени Милош Чајевић: Па мењали су се. Ишао је Чешић Ранко, ишао је некад Јовић Зоран, а некад је Тома, не могу се сјетити сад презимена.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Овај Ваш са надимком Пера? Из Интервентног?

Окривљени Милош Чајевић: Ја мислим да је био и он некад, мењали смо се, зависи. Зависи све и који је дио града, ко је боље познавао који дио града онда је са њим ишло још два.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Кажите ми у том периоду јесте ли некад користили ватрено оружје, употребили га за нешто?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Ватрено оружје, јесте ли тада користили у том периоду за нешто?

Окривљени Милош Чајевић: За нешто?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Да.

Окривљени Милош Чајевић: Да, јесам. Био је рат, ишли смо на Суљагић Сокак, тамо су биле борбе на улици.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Само тад?

Окривљени Милош Чајевић: Па само тад, на линији.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: У граду негде?

Окривљени Милош Чајевић: Не.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: За шта сте осуђени?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: За шта сте осуђени?

Окривљени Милош Чајевић: За убиство.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Где?

Окривљени Милош Чајевић: У граду.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Па како сад кажете да нисте користили?

Окривљени Милош Чајевић: Нисам користио, не знам да ли знате за шта сам ја осуђен? Без икаквих доказа исто тако. То убиство се десило ножем, није ватреним оружјем.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Добро. А зашто сте престали да будете припадник Интервентног вода?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Зашто сте престали да будете припадник Интервентног вода?

Окривљени Милош Чајевић: Па зато што сам отишао у батаљон који је припадао исто у Интервентни вод, код Јовице Савића, Други пешадијски батаљон.

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Јесте ли имали неки инцидент током рата?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам....

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Кафић "Болеро"?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Кафић "Болеро"?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам шта, кафић "Болеро"?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Па ја питам Вас, да ли се тамо нешто десило?

Адвокат Зоран Јовановић: Судија, ја ћу се противити овом питању, уопште нема везе са

Председник већа: Питање је одобрено. Немојте се јављати док не тражите реч. Изволите.

Окривљени Милош Чајевић: Не знам на шта мислите?

Пуномоћник оштећене, адвокат Марина Кљаић: Па добро, ако се не сећате није проблем. Немам више питања.

Председник већа: Да ли још неко има неко питање за окривљеног? Ево допунско питање, бранилац, само реците преко суда да ли ћемо да одобримо.

Адвокат Зоран Јовановић: Кратко. Да ли је тај Интервентни вод Полицијске станице у Брчком расформиран због тога што су почињени неки злочини, да тако кажемо или је постојао за то неки други разлог? Да ли му нешто конкретно значи име Жељко звани Црногорац?

Окривљени Милош Чајевић: Не знам, овај, били су ти неки "Вукови", шта су, не знам ни ја. Они су имали неке сукобе са овај командиром Интервентног вода, али ја сам прешао, а Интервентни вод не знам кад је расформиран, после мене кад сам ја отишао.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Моје следеће питање је да ли је пре рата или за време рата био у лошим односима са његовим оцем Сретенком?

Окривљени Милош Чајевић: Молим?

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли сте били у лошим односима са оцем?

Окривљени Милош Чајевић: Пре рата?

Адвокат Зоран Јовановић: Пре рата.

Окривљени Милош Чајевић: Па нисмо били у неким најбољим односима.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли је и Ваш отац био припадник оружаних снага Војске Републике Српске?

Окривљени Милош Чајевић: Јесте.

Адвокат Зоран Јовановић: Немам више питања.

Председник већа: Имате ли Ви још нешто да кажете у своју одбрану Чајевићу?

Окривљени Милош Чајевић: Па немам ништа.

Председник већа:

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

Можете се вратити на своје место.

Позовите сведока Стеву Кнежевића.

Ја сам од Службе за помоћ и подршку сведоцима обавештена да Ви имате проблем неки са леђима, па да би било пожељно да седите?

Сведок Стево Кнежевић: Покушаћу да стојим, па ако не могу...

Председник већа: Седите слободно, ево седите овде на ову столицу, имате ту микрофон, нема потребе да стојите уколико имате здравствених тегоба.

Испитивање сведока СТЕВА КНЕЖЕВИЋА

Сведок Стево Кнежевић, ЈМБГ 1404952181502. Како Вам се зове отац?

Сведок Стево Кнежевић: Божидар.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Стево Кнежевић: 14.04. `52., Брчко.

Председник већа: Где живите сада, на којој адреси?

Сведок Стево Кнежевић: Брчко, Српка Петровића 34.

Председник већа: Да ли сте у сродству са овде окривљеним Милошем Чајевићем?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте у некој завади са њим?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Стево Кнежевић: Јесам.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети.

Заклетва гласи: Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан говорити истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

Да ли се заклињете?

Сведок Стево Кнежевић: Да.

Председник већа: Сведок заклет у смислу члана 96 ЗКП-а.

Да ли остајете при исказу који сте дали у овом поступку 18. марта 2009. године?

Сведок Стево Кнежевић: Остајем при исказу, али волио бих...

Председник већа: И 07.10.2015.?

Сведок Стево Кнежевић: ..волио бих, мислим, далеко је то вријеме да бих могао знати шта сам изјавио, али остајем при том исказу, то је било у суду колико се мени чини у Брчком.

Председник већа: Једном сте давали исказ у полицији, једном сте давали пред тужилаштвом, два пута сте давали, 18. марта 2009. и 07.10.2015.

Да ли имате да кажете суду још нешто овога, поводом чега сте саслушавани?

Сведок Стево Кнежевић: Не разумем.

Председник већа: Да ли имате да кажете суду нешто у вези догађаја поводом кога сте тада саслушавани?

Сведок Стево Кнежевић: Немам.

Председник већа: Ништа немате ново да додате?

Сведок Стево Кнежевић: Немам.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Питања за сведока Кнежевића да ли имате?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добар дан.

Сведок Стево Кнежевић: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Ви били припадник Интервентног вода?

Сведок Стево Кнежевић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико је било припадника?

Сведок Стево Кнежевић: По мом сазнању мислим да је то било 20 или 21 припадник.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где је био смештен Интервентни вод?

Сведок Стево Кнежевић: Гдје је био смјештен?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Стево Кнежевић: Како мислите, боравак или ...Преко дана смо били у згради тадашњег СУП-а, а смјештени смо били у једној кући до СУП-а одмах нема двадесет, тридесет метара.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли су у тој кући поред СУП-а биле неке женске особе?

Сведок Стево Кнежевић: Јесу биле.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Колико њих?

Сведок Стево Кнежевић: Ја што знам биле су три.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли их знате по имену можда?

Сведок Стево Кнежевић: Из виђења знам све, не могу се сад сјетити имена, али знам те три особе, три те жене.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате шта су оне радиле у тој кући?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате да ли су биле злостављане?

Сведок Стево Кнежевић: То не знам, нисам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте инсистирали код сада покојног Зарића да те жене буду пуштене?

Сведок Стево Кнежевић: Јесам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зашто?

Сведок Стево Кнежевић: Зато што сам их познавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` то значи да су оне биле затворене ту?

Сведок Стево Кнежевић: Нису биле затворене, од покојног Зарића сам добио сазнање да су оне ту доведене да поспремају, да чисте, одржавају чистоћу. То сам добио од њега информацију и колико знам да их је он пустио, сад не знам да ли тај дан или сутра дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А кад је то било у односу на почетак, од кад су оне доведене у ту кућу? Колико су оне боравиле у тој кући?

Сведок Стево Кнежевић: То вам не бих знао рећи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесу ли оне малтретиране па сте зато тражили?

Сведок Стево Кнежевић: Не, нису малтретиране, тражио сам да их пусти јер без потребе их је довео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте Чајевића познавали од пре рата?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Кад сте га упознали?

Сведок Стево Кнежевић: У јединици.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Какав је био?

Сведок Стево Кнежевић: Како?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте ли се дружили са њим?

Сведок Стево Кнежевић: Нисмо, само службено што је било потребно у јединици тад смо се виђали, а преко ноћи ја сам инсистирао код покојног Зарића да не будем у јединици, да не спавам у тој кући, ја сам имао мјесто на мом радном мјесту прије рата гдје сам радио, ту сам спавао.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А да ли знате где је Чајевић спавао?

Сведок Стево Кнежевић: Не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли знате с ким се дружио Чајевић?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је л` он био један примеран припадник Интервентног вода или не?

Председник већа: Изјаснио се ја мислим на ту околност, тужиоче. Мало конкретније поставите питање.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је имао псе?

Сведок Стево Кнежевић: То не знам, нисам видио.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисте видели?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је он притваран, привођен некада, а да Ви знате?

Сведок Стево Кнежевић: То не знам, нисам видио то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли постоји неки ресторан "Европа"?

Сведок Стево Кнежевић: Мени колико је познато је био ресторан ван града.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ко је био власник?

Сведок Стево Кнежевић: Не знам, не знам име човека.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А ко је данас власник?

Сведок Стево Кнежевић: И то не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања.

Председник већа: Да ли бранилац окривљеног има питања за сведока?

Адвокат Зоран Јовановић: Да. Моје прво питање је да ли је сведок од првог дана формирања тог Интервентног вода био његов припадник и да ли се сећа тачно који је то дан био када је Интервентни вод формиран?

Сведок Стево Кнежевић: Ја нисам био од првог дана, то је можда било у питању два, три дана од како је формиран Интервентни, ја мислим да је то било негде да ли 09. или 15. маја '92. кад је формиран тај вод и кратко је и трајао, пошто је био расформиран.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли је од самог почетка у том Интервентном воду био окривљени Милош Чајевић или је он дошао касније?

Сведок Стево Кнежевић: Не знам да ли је од почетка, али кад сам ја био био је припадник у Интервентној полицији.

Адвокат Зоран Јовановић: А рекли сте да је задатак Интервентног вода била заштита грађана Брчког?

Сведок Стево Кнежевић: Да.

Адвокат Зоран Јовановић: Шта је то подразумевало?

Сведок Стево Кнежевић: Ако дође до каквих проблема да се неко пожали ми смо ишли на интервенцију да видимо проблеме, ако је било нешто теже онда су били привођени у полицијску станицу, тадашњи СУП на обраду и на решавање тих проблема, пуштани су кући, али ја колико се сјећам док сам ја био у Интервентном тих случајева није било, али је то био посао Интервентног и кад је било потребе да се иде на линију.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је то значило да је ваш посао у граду одржавање јавног реда и мира?

Сведок Стево Кнежевић: У већини случајева да.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли је Интервентни вод вршио нека привођења у Полицијску станицу или како се то некад говорило Секретаријат унутрашњих послова Брчко?

Сведок Стево Кнежевић: Било је привођења ако добијемо налог, онда човјек се задужи и доведе то лице на информативни разговор. Ја сам имао такав један случај да сам морао ићи по једног човјека у Бјељини који је скинут са аутобуса и довео га у полицијску станицу, био је на информативном разговору и одведен је кући. Тај човјек и дан данас ради и са њим се ја и дружим и све то.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли су припадници Интервентног вода приводили и лица која су била смештена у такозвани логор "Лука"?

Сведок Стево Кнежевић: Не сјећам се тога да је било. Била су двојица, е сад ко их је довео ја не знам, али била су двојица који су били као на радној обавези, на одржавању возила у СУП-у.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро, рекли сте да је Интервентни вод имао око двадесетак припадника. Да ли се тај број током трајању повећавао, смањивао? Како је тај вод функционисао, значи да ли сте сви у исто време били на обављању задатака или сте били подељени да тако кажем у неким сменама?

Сведок Стево Кнежевић: Не, појединачно како је ко добијао задатке тако је обавио. Е сад шта је ко имао задужења то ја не знам.

Адвокат Зоран Јовановић: Кажите ми да ли су припадници Интервентног вода у августу месецу `92. године имали неку обуку и ко их је обучавао и за чега?

Сведок Стево Кнежевић: Мјесец тачан не знам, али имали смо обуку на Јахорини, послати смо на обуку петнаест дана, јер нам је речено не можемо остати у полицији, ако не прођемо ту обуку. Били смо петнаест дана на обуци на Јахорини и вратили се.

Председник већа: Браниоче, то питање излази из оквира оптужбе. Ако можете да кажете због чега то питате па да суд одлучи да ли одобрава то питање или не, имајући у виду период који је означен овде у оптужници, питате шта се дешавало у августу на Јахорини.

Адвокат Зоран Јовановић: Питам зато што је сведок у једном од својих излагања рекао да је у 08. месецу '92. године тај Интервентни вод расформиран и моје питање је требало да буде да ли је и у том 08. месецу окривљени био припадник Интервентног вода или је он нешто раније напустио тај Интервентни вод, пребачен у неку другу јединицу.

Сведок Стево Кнежевић: Ја само могу рећи ово, разлог расформирања јединице је био тај што је тај неки чувени Жика Црногорац дошао са својом јединицом и он је преузео нас све, одвео у касарну и припојио својој јединици. Ја сам одмах ујутру напустио њега и напустио сам Интервентни вод полиције, отишао сам код брата у касарну. То је био мој пут и ја више не знам шта се последице дешавало. Само знам да последице није постојао Интервентни до краја рата.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Немам више питања за сведока.

Председник већа: Који су били задаци припадника Интервентног вода које вам је издавао ваш командир?

Сведок Стево Кнежевић: Ми смо добивали од покојног командира Зарића, он је добијао од тадашњих начелника СУП-а.

Председник већа: И на шта су се ти задаци ваши односили?

Сведок Стево Кнежевић: Па све зависи, рецимо ја у ком сам задатку учествовао и сви смо учествовали у томе, то је, добили смо наредбу да идемо грађанима српске националности узимати телефоне. Ја сам поставио питање покојном командиру зашто.

Председник већа: Фиксне телефоне да им узимате? Тада није било мобилних, фиксне телефоне?

Сведок Стево Кнежевић: Фиксне телефоне, да. Зашто да ми купимо ...

Председник већа: На апарате мислите?

Сведок Стево Кнежевић: ...кад може се у пошту отићи и искључити. Каже: не може, мора се узети. Ми смо отишли уз потврду о одузимању, одузимали телефоне, и то смо потхрањивали у магацин СУП-а. Међутим, није прошло кратко време, два, три дана, није ниједног телефона није било. Шта је било са њима ја не знам, али грађани су добијали уредно потврде да ће им то бити враћено.

Председник већа: А да ли сте добијали списак тих грађана од којих треба да се одузму телефони?

Сведок Стево Кнежевић: Не, не.

Председник већа: Него сте ви сами процењивали ко није српске националности?

Сведок Стево Кнежевић: Ми смо ишли од стана до стана, од куће до куће и купили телефоне који нису грађани српске националности.

Председник већа: Јесте ли познавали те грађане од раније?

Сведок Стево Кнежевић: Само комшије.

Председник већа: Реците ми да ли сте некад добили налог да идете у логор "Лука" да доведете неко од лица које тамо било затворено од свог претпостављеног?

Сведок Стево Кнежевић: Мало прије сам споменуо, тражили су да доведем човека који ће радити у овоме у СУП-у на радној обавези, ја сам тамо, пошто је био одмах на излазу врата препознао једног момка који је његов брат радио са мном у биоскопу, у кину. И ја рекох, ајде контам, размишљам, узмем њега и одведем. Тај је момак и дан данас жив, радио у СУП-у, кад је престала потреба за радном обавезом...

Председник већа: Само мало да појасните. Добили сте задатак од Зарића да одете где?

Сведок Стево Кнежевић: У "Луку".

Председник већа: У логор "Лука" да доведете кога?

Сведок Стево Кнежевић: Презива се Ганић Суад.

Председник већа: Да ли Вам је Зарић дао његово име и презиме или Вам је рекао идите Ви било кога доведите?

Сведок Стево Кнежевић: Ја сам насумице узео њега, зато што ми је он био најближи и најпознатији. Нисам хтео да улазим ја даље тамо.

Председник већа: А Суад Ганић је требало да ради шта кад га Ви доведете?

Сведок Стево Кнежевић: У кругу полиције тамо су аутомобили, одржавање, чистоћа и тако то.

Председник већа: Да ли сте имали неки писмени налог када сте одлазили тамо у логор "Лука"?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Кома сте се обратили кад сте дошли тамо?

Сведок Стево Кнежевић: Гдје?

Председник већа: У логор "Лука"?

Сведок Стево Кнежевић: Тамо је, не знам сад у то вријеме ко је био у "Луци" задужен за те заробљенике, али кад сам дошао контактирао сам тог који је био задужен, да ли је био овај, знам да му је надимак Коле, рекох: „Послали су ме да одведем једног човека за радну обавезу“ и он је то одобрио и ја сам узео њега јер га знам.

Председник већа: Је л` Вам он дао могућност да бирате, је л` Вам дао списак?

Сведок Стево Кнежевић: Не, не.

Председник већа: Како сте Ви пронашли тог Ганића?

Сведок Стево Кнежевић: Молим?

Председник већа: Како сте Ви пронашли тог Ганића?

Сведок Стево Кнежевић: Па био је на излазу, рекао сам да је био на вратима, на излазу.

Председник већа: Ту сте га видели.

Сведок Стево Кнежевић: Нисам ја улазио унутра уопште.

Председник већа: Јесте ли имали неки писмени доказ о томе да сте га преузели из логора "Лука"?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Никакав. И коме сте га предали?

Сведок Стево Кнежевић: Тамо ко је био шеф у складишту, тамо у магацину, била је тамо и аутомеханичара, не знам сад тачно ко је био задужен као аутомеханичар.

Председник већа: Да ли сте Зарићу нешто рекли поводом тога кад сте обавили тај задатак?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам ништа рекао.

Председник већа: Је л` Вас он питао нешто у вези тога?

Сведок Стево Кнежевић: Није ништа питао, јер је он рекао да се доведе човек и да се доведе тамо на радну обавезу.

Председник већа: Да ли сте свакодневно виђали Милоша Чајевића?

Сведок Стево Кнежевић: Молим?

Председник већа: Да ли сте свакодневно виђали Милоша Чајевића док ст били припадници Интервентног вода?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте га виђали у овој кући која је била поред станице полиције?

Сведок Стево Кнежевић: Само преко дана кад смо имали обуку о наоружању и кад смо имали наставу коју је практиковао покојни Зарић, да људи буду обучени, пошто је у питању оружје и тако.

Председник већа: Којим поводом сте Ви одлазили у ту кућу?

Сведок Стево Кнежевић: Којим поводом?

Председник већа: Сте одлазили у ту кућу ви припадници Интервентног вода? Шта сте тамо радили?

Сведок Стево Кнежевић: Ту су били смјештени.

Председник већа: Они који нису били смештени, који нису ту спавали.

Сведок Стево Кнежевић: Ја вам рекох обука је у питању.

Председник већа: Обука, када се одржавала обука?

Сведок Стево Кнежевић: Кад је обука завршена онда сам ја отишао у канцеларију која је била у згради СУП-а и тамо са сједио.

Председник већа: Колико често су те обуке одржаване?

Сведок Стево Кнежевић: Није било, два дана, три у врх главе.

Председник већа: Јесу ли били неки састанци у тој кући?

Сведок Стево Кнежевић: Нису, ја не знам да су били.

Председник већа: Добро. Ове жене које помињете да сте виђали у кући, кад сте их први пут видели у кући?

Сведок Стево Кнежевић: Датум не знам, дан не знам, а знам у периоду кад смо боравили у тој кући да су биле ту.

Председник већа: Како су изгледале, колико су биле старе? Како су Вам деловале?

Сведок Стево Кнежевић: Па по годинама млађе су од мене биле. Можда пар година су млађе од мене биле. Ја сам био у тој јединици најстарији.

Председник већа: Па је л` можете да определите колико је година, оријентационо? Како су Вама деловале колико година имају?

Сведок Стево Кнежевић: Не знам, у то вријеме, ако сам ја имао 40 година, ја сам `52. годиште, оне можда ту негдје 35-36, можда 38.

Председник већа: Како су изгледале?

Сведок Стево Кнежевић: Како мислите?

Председник већа: Како су Вама деловале кад их видите? Да ли су имале неке проблеме, повреде, шта су радиле?

Сведок Стево Кнежевић: Жене, домаћице.

Председник већа: Шта су радиле у тој кући?

Сведок Стево Кнежевић: Доведене да чисте и одржавају ту кућу.

Председник већа: Кад сте их Ви видели да ли су тада одржавале и чистиле кућу или су седеле? То Вас питам.

Сведок Стево Кнежевић: Сједиле су.

Председник већа: Где су седеле?

Сведок Стево Кнежевић: У једној соби, то је била соба као дневни боравак, ту су сједиле, ту сам их и видио.

Председник већа: Да ли су се неком обраћале од вас?

Сведок Стево Кнежевић: Оне? Не.

Председник већа: Ви сте рекли да сте једну од њих знали из виђења. Можете ли то мало да појасните?

Сведок Стево Кнежевић: Па из виђења мислим, пошто мислим град је што кажу ни велик ни ништа, можда кроз ранија дружења негде нешто да је било па тако смо познавали се. А једну сам знао лично која је становала у згради где у мене сестра станује.

Председник већа: Ко је та коју сте познавали лично, како се звала?

Сведок Стево Кнежевић: Ја мислим да се зове Јадранка, мислим да се Јадранка зове, не знам.

Председник већа: Јесте ли је видели некад после тога?

Сведок Стево Кнежевић: Не. Чуо сам од неких људи, она је ја мислим вани, захвале је слала, пошто сам ја инсистирао да буду пуштене.

Председник већа: А тада кад Вас је видела у тој кући, је ли Вас препознала?

Сведок Стево Кнежевић: Јесте.

Председник већа: Је л` Вам се обратила, је л` Вам нешто рекла?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Је л` Вам се јавила?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Пожалила на нешто?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Добро. Колико сте често виђали Милоша Чајевића у тој кући?

Сведок Стево Кнежевић: Само кад смо имали ту обуку, кад нема обуке ја нисам хтео да будем у тој кући, ја сам одмах ишао у канцеларију.

Председник већа: А да ли сте имали ви задатак добијен од вашег претпостављеног да обилазите станове у којима живи муслиманско становништво и да им говорите да не излазе осим оних који имају пропусницу?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Да ли сте некад ишли да обилазите станове?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам.

Председник већа: Да празните замрзиваче?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Осим ових телефона, апарата које те помињали.

Сведок Стево Кнежевић: Што се тиче станова, само су били телефони, овај, у питању и евентуално ако се старјешине имале сумњу да је неко имао оружје, они који нису српске националности, онда смо ми ишли у тај стан вршили претрес, што смо и налазили оружје и ловачке пушке, пиштољ, то смо предавали у магацин.

Председник већа: А колико је вас ишло у групи када сте ишли у те претресе и узимање телефона? По колико?

Сведок Стево Кнежевић: По двојица.

Председник већа: Јесте ли били некада Ви са Чајевићем у групи?

Сведок Стево Кнежевић: Нисам.

Председник већа: А је л` знате са ким је он био у групи?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Помињали сте овде да сте му једном давали неку пушку Вашу. Што сте му давали пушку?

Сведок Стево Кнежевић: А то кад је била опасност на рубу града, била је оружана борба, е тад је он тражио од мене моју пушку аутоматску. Ја сам рекао и мало прије да

сам ја избјегавао ратна дејства, пошто сам ја и старији и све. Ја сам њему дао моју пушку и он је њу користио, он је вратио мени њу ујутру.

Председник већа: Што сте му дали своју пушку? Је л`има он своју?

Сведок Стево Кнежевић: Не знам гдје је била његова, он је тражио од мене, ја сам дао.

Председник већа: И рекли сте после да Вам је вратио уништenu пушку.

Сведок Стево Кнежевић: Није уништена, али је била сва оно што се каже гарава, па сам морао касније очистити, цијев мало искривљена, и тако то.

Председник већа: И још само нешто да разјаснимо. Јесте ли видели две или три особе женске у овој кући?

Сведок Стево Кнежевић: Молим?

Председник већа: Да ли сте видели две или три женске особе у овој кући? Мало сте се различито изјашњавали?

Сведок Стево Кнежевић: Три су биле.

Председник већа: Три. Имате ли сазнања да ли је неко имао сексуалне односе са тим женама током боравка у кући?

Сведок Стево Кнежевић: Не, не знам.

Председник већа: Нисте чули ништа ни од кога од припадника вода?

Сведок Стево Кнежевић: Не.

Председник већа: Рекли сте нам да Вам је та Јадранка слала захвале због тога што сте то рекли. Преко кога Вам је слала захвале?

Сведок Стево Кнежевић: Комшије и грађани, пошто сам ја био што каже, радио сам у кину доста и доста свијета сам ја знао и мене познавали и тако овај, трудио сам се на неки начин да не будем у ружном свијетлу.

Председник већа: Добро. Ко Вам је пренео те захвалнице?

Сведок Стево Кнежевић: Молим?

Председник већа: Ко Вам је пренео те њене захвалнице?

Сведок Стево Кнежевић: Не могу се сад сјетити имена, али у сваком случају позната је особа.

Председник већа: Има ли још неко неко питање за овог сведока?

То је све што имам да изјавим.

Питања нема.

Ви сте поставили захтев за накнаду трошкова превоза и то за гориво пошто сте дошли својим колима, за путарину, и за кафу, у укупном износу од 7.231,00 динар. О Вашем захтеву биће одлучено посебним решењем и биће Вам уплаћено на број рачуна који оставите Служби за помоћ и подршку сведоцима. Можете да седнете у публику. Позовите сведока Зорана Јовића.

Дајте ми личну карту Вашу.

Испитивање сведока ЗОРАНА ЈОВИЋА

Сведок Зоран Јовић, ЈМБГ 2306969181516. Како Вам се зове отац?

Сведок Зоран Јовић: Лазо.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Зоран Јовић: 23. јуна 1969. у Брчком.

Председник већа: Где живите сада на којој адреси?

Сведок Зоран Јовић: На адреси Бијељанска 29.

Председник већа: Да ли сте у сродству са овде окривљеним Милошем Чајевићем?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима можете себе или своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашпићу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати. Да ли се заклињете?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Председник већа: Сведок заклет у смислу члана 96 ЗКП. Да ли остајете при исказу који сте дали дана 29.05.2009. године и 05.10.2015. године, када сте саслушавани поводом ових догађаја?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Председник већа: Да ли имате још нешто да кажете суду тим поводом, да додате нешто, да допуните свој исказ?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Тужиоче, изволите. Има ли питања за сведока Јовића?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само да се наводвежем на оно што је рекао. Рекли сте у свом исказу да сте избегавали дружење са Милошем Чајевићем. Зашто?

Сведок Зоран Јовић: Па, ми смо били у полицији у резервном саставу у том интервентном воду. Он није никоме подлегао под команду, радио је шта је хтео, тако да нисам знао шта ради, нити сам желео да се дружим са њим.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А када кажете – радио је шта је хтео, шта под тим подразумевате?

Сведок Зоран Јовић: Па, није ником, нико није имао увида у његово кретање и радње које је радио, тако да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли сте чули да је некеме неко зло нанео?

Сведок Зоран Јовић: Да ли је нанео зло?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да.

Сведок Зоран Јовић: Ја нисам видео.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, да ли сте чули?

Сведок Зоран Јовић: Да ли сам чуо?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да је он некеме нешто урадио? Мислим, да ли је то разлог зашто се нисте дружили?

Сведок Зоран Јовић: Па, није то разлог. Видите, овај, ја сам само једном имао интервенцију са њим када сам био дежурни возач, када смо га привели у једном случају и то је сав, овај.

Заменик тужиоца за ратне злочине: А, када је то било?

Сведок Зоран Јовић: Па, не знам тачно датум, у рату.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Која година, месец?

Сведок Зоран Јовић: Па, не знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је тада Чајевић био у интервентном воду?

Сведок Зоран Јовић: Да. Био је у полицији. Да ли је био у интервентном, није се то тада.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли се сећате, да ли је било лето, зима?

Сведок Зоран Јовић: Па, било је лето, тако.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Лето? Када је формиран интервентни вод?

Сведок Зоран Јовић: Па, пар месеци после почетка рата.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Мало пре је био сведок који је рекао да је то било почетком маја?

Сведок Зоран Јовић: Па, почетком...

Председник већа: Тужиче, ово сада није предочавање. Сада Ви испитујете сведока кога сте Ви предложили. Значи, када завршите испитивање, онда можете да предочите исказ сведока именом и презименом, а не да кажете, мало пре је био сведок који је рекао. То не значи ништа. Значи, вратите се на регуларан ток испитивања.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. Да ли је Чајевић имао псе?

Сведок Зоран Јовић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је то разлог због чега се нисте са њим дружили?

Сведок Зоран Јовић: Па, били су два добермана, пуштена, између осталог и шта ја знам.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Шта значи, пуштени?

Сведок Зоран Јовић: Нису били везани, шетали су онако слободно.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Нисам Вас добро разумео, он се шетао градом, а пси су били?

Сведок Зоран Јовић: Да, уз њега.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Слободни?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, да ли је то уливало страх код грађана?

Сведок Зоран Јовић: Па, вероватно.

Председник већа: Како Ви то знате? Мислим, који су Вам грађани то рекли?

Сведок Зоран Јовић: Па, и мени је страх, не само грађанима.

Председник већа: То нам опишите, да.

Сведок Зоран Јовић: Два велика пса, крволочна, која не знам сад да ли ћете напасти, да ли нећете, пуштени, ништа више. Не знам за грађане, али мало је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Где је био смештен интервентни вод?

Сведок Зоран Јовић: Па, био је у Станици полиције, а био је иза у једној кући је одмах ту преко пута био, велика кућа, ту су били смештени.

Заменик тужиоца за ратне злочине: То је кућа Рејзовића?

Сведок Зоран Јовић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је Чајевић са тим псима долазио у кућу Рејзовића?

Сведок Зоран Јовић: Јесте.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Јесте? Немам више питања. Хвала Вам.

Председник већа: Да ли бранилац окривљеног има питања за сведока Јовића?

Адвокат Зоран Јовановић: Па, моје прво питање је, шта је био основни задатак интервентног вода у Брчком?

Сведок Зоран Јовић: Основни задатак, све што су нам надређени. Испочетка смо, ето, грађанима искључивали те мобилне телефоне, телефоне те фиксне, па смо приводили неке особе које су нам давали, друге националности, имена и презимена, приводили на разговоре у Станицу, отприлике то после полицијски час када је уведен, то смо одрађивали и тако.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли се сећате, када је уведен полицијски час и од када до када је трајао, од колико до колико сати?

Сведок Зоран Јовић: Не, не знам. Али, одмах с почетка.

Адвокат Зоран Јовановић: С почетка? Добро, моје следеће питање је, ко је издавао те наредбе за привођење и где су ти људи привођени?

Сведок Зоран Јовић: То је командир станице и имали, били су инспектори, било је ту десетак старих инспектора, пријератних. Привођени су ту у Станицу полиције и била је једна затворска просторија. Они су испитивани по канцеларијама горе.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је то била усмена или писана наредба старешине да се неко приведе?

Сведок Зоран Јовић: Па, усмена, већином усмена. Они пренесу командиру, командир нама, адресу и тако смо радили.

Адвокат Зоран Јовановић: А, који је задатак интервентног вода био, да се то лице приведе и да ли је, да ли су припадници интервентног вода учествовали у даљем поступању према тим лицима или се посао припадника интервентног вода завршавао тим привођењем?

Сведок Зоран Јовић: Па, ти људи су већином били пуштани, али завршавало се. Наше је било да их приведемо. Они су одлазили сами кући.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли Ви имате сазнања, да ли су припадници интервентног вода привођени у СУП Брчко или на неку другу локацију и лица која су била смештена у логору „Лука“?

Сведок Зоран Јовић: Лица су у логор вођена одмах доле. А било је и у Станицу на испитивање, па после су ишли. Било је свакаких случајева.

Адвокат Зоран Јовановић: А ко је издавао наређења да се из тог логора приводе лица?

Сведок Зоран Јовић: Командир полиције и ти четири, пет инспектора.

Адвокат Зоран Јовановић: Опет је питање, да ли су то били налози писани, усмени?

Сведок Зоран Јовић: Ми смо добијали усмено, већином је било усмено.

Адвокат Зоран Јовановић: А, да ли сте Ви одлазили у логор „Лука“ да неког доведете у Полицијску станицу?

Сведок Зоран Јовић: Ја лично нисам. Имао сам неког комшију, обилазио сам га једно два пута, када сам ишао доле. То је све.

Адвокат Зоран Јовановић: Нисам Вас разумео.

Сведок Зоран Јовић: Комшију који је био затворен, па сам га обилазио мало. А нисам овај, нисам привођио из „Луке“ у полицију ниједно лице.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Рекли сте да је окривљени био проблематичан. Да ли можете да опишете, било који догађај који би указивао на то да је реч о проблематичној особи? Шта значи то проблематичан? Опишите нам, ја стварно не знам шта значи бити проблематичан.

Сведок Зоран Јовић: Сад Вам кажем. Није била та командна одговорност, није баш функционисала. Имали смо ми своје претпостављене командире, али он није подлегао ничијој, значи, радио је шта је хтео, ником није одговарао, кретао се где је хтео. Значи, нико није имао над њим контролу.

Адвокат Зоран Јовановић: Моје следеће питање. Након увођења тог полицијског часа, да ли су припадници интервентног вода имали неку обавезу контроле кретања становништва у граду?

Сведок Зоран Јовић: Па, јесмо. Сво становништво после 12 часова до ујутру, до 6, ко је нађен на цести био је привођен, преноћи ту у холу полиције и ујутру је пуштен кући.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли су припадници интервентног вода имали обавезу да контролишу по неким списковима да ли су сва лица у одређеним становима?

Сведок Зоран Јовић: Не, не, нису, само ко се затекне на улици.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Реците нам, у тој кући молера Рејзовића, рекли сте да су ту били смештени припадници интервентног вода. Шта значи то смештај?

Сведок Зоран Јовић: Па, ту смо спавали, ништа више. И после тога ишли, у станици смо се хранили, то је одмах једно уз друго и опет се вратимо.

Адвокат Зоран Јовановић: А, да ли сте сви ту спавали или само понеки припадници интервентног вода и колико је било припадника интервентног вода?

Сведок Зоран Јовић: Било нас је двадесетак и нису сваку ноћ сви спавали.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је спавао...

Председник већа: Према микрофону се окрените, да би могло да се транскриптује шта причате.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је у тој кући спавао и окривљени?

Сведок Зоран Јовић: Слабо кад.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли Ви имате сазнања, да ли су у тој кући биле неке женске особе и да ли су обављале неке послове и због чега су ту боравиле?

Сведок Зоран Јовић: Па, ја никада нисам срео. Чуо сам да су долазиле неке девојке, али...

Председник већа: Према микрофону се окрените.

Сведок Зоран Јовић: Али ја их нисам сретао.

Адвокат Зоран Јовановић: Шта значи долазиле, добровољно, принудно?

Сведок Зоран Јовић: То не знам, ко их је доводио, он зна.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Ја немам више питања за сведока.

Председник већа: Од кога сте чули да су довођене неке девојке, да су долазиле неке девојке?

Сведок Зоран Јовић: Па, ту од тих колега.

Председник већа: Којих колега?

Сведок Зоран Јовић: Не знам по именима, али ту док смо боравили, чуо сам да су биле неке девојке. Ја их нисам сретао.

Председник већа: Да ли знате...

Сведок Зоран Јовић: Није то често, то је било пар пута можда.

Председник већа: Шта сте пар пута чули или пар пута оне долазиле?

Сведок Зоран Јовић: Па, чуо сам да су пар пута долазиле.

Председник већа: Од колико колега сте то чули? Колико њих Вам је то рекло?

Сведок Зоран Јовић: Па, двојица, тројица.

Председник већа: И знате ли њихова имена?

Сведок Зоран Јовић: Не знам, не могу се сада сетити.

Председник већа: Ко је био са Вама у интервентном воду?

Сведок Зоран Јовић: Па, било нас је. Ево, био је Стево Кнежевић, био је Лајић Александар, било нас је, био је Божић Драган, био је Ђокић Томислав, био је. Пола их могу набројати, мислим знам.

Председник већа: Да ли знате имена још неких припадника интервентног вода, осим ових које сте сада набројали суду?

Сведок Зоран Јовић: Љубичић Слободан, Сапардић Срђан, Чешић Ранко. И он је исто повремено долазио. Ето, то је то што се сећам.

Председник већа: Када сте постали припадник интервентног вода?

Сведок Зоран Јовић: Када сам постао?

Председник већа: Када сте постали припадник интервентног вода?

Сведок Зоран Јовић: Аха, па одмах на почетку, чим је основан.

Председник већа: Када?

Сведок Зоран Јовић: Па, почетком рата.

Председник већа: Да ли знате који је то био месец?

Сведок Зоран Јовић: Па, ето крајем маја, можда одмах на почетку то је било.

Председник већа: Када сте упознали Милоша Чајевића?

Сведок Зоран Јовић: Па, знао сам ја њега од прије, али тада смо оно, оно.

Председник већа: Да ли је и он био отпочетка припадник интервентног вода када сте постали и Ви припадник?

Сведок Зоран Јовић: Нисам сигуран баш да је био одмах отпочетка. Можда нешто после мало кратко је дошао.

Председник већа: Да ли знате тачно када је он постао припадник?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Ви сте рекли да је он слабо ноћивао у тој кући Рејзовића, Милош Чајевић. Шта то значи слабо?

Сведок Зоран Јовић: Па, нисам га виђао да је ту.

Председник већа: Па, јесте и Ви ту ноћивали?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Председник већа: Сваке ноћи?

Сведок Зоран Јовић: Па, скоро. Некад одем кући, а већином сам ту.

Председник већа: Па, јесте виђали тада те жене које су долазиле?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Јесте чули неки женски глас?

Сведок Зоран Јовић: Нисам.

Председник већа: Ко је сређивао ту кућу?

Сведок Зоран Јовић: Сређивао? Нико.

Председник већа: Никаква хигијена није одржавана у тој кући?

Сведок Зоран Јовић: Па, свако је за собом спремао. Бар ја сам.

Председник већа: Осим што сте спавали у тој кући, када сте још одлазили у ту кућу?

Сведок Зоран Јовић: Када сам одлазио? Па, ретко. Били смо читав дан на задатку, тако да смо само тамо преспавамо.

Председник већа: Да ли сте имали састанке неке у тој кући?

Сведок Зоран Јовић: Обично су били у станици. Јесмо имали једанпут.

Председник већа: Када сте имали у кући састанак?

Сведок Зоран Јовић: Па, био је неки састанак, не знам поводом чега. Окупили су нас.

Председник већа: Ко вас је окупио?

Сведок Зоран Јовић: Па, командир тај, Пера Зарић тај.

Председник већа: Једном?

Сведок Зоран Јовић: Па, ја се сећам једном да смо нешто седели, нешто је било.

Председник већа: Ви сте рекли у свом исказу како сте долазили често у конфликт са онима који су били смештени у кући. Са ким сте долазили у конфликт и зашто?

Сведок Зоран Јовић: Па, ето, био сам са окривљеним и са Ранком сам обично долазио у неке конфликте.

Председник већа: Због чега сте долазили у конфликте?

Сведок Зоран Јовић: Па, ето, због различитих мишљења, због којекаквих.

Председник већа: О чему?

Сведок Зоран Јовић: Па, о свему, првенствено о том понашању.

Председник већа: Јесте се Ви дружили?

Сведок Зоран Јовић: Па, нисмо се дружили. Ту смо били.

Председник већа: То када размењујете мишљења, на шта се то односило?

Сведок Зоран Јовић: Па, ето и на то привођење и на тих женских особа што сам чуо и на уопште.

Председник већа: Око ког привођења сте се сукобили?

Сведок Зоран Јовић: Па, те женске особе што су биле. На пример, рекао сам да не треба то да буде и шта ја знам. Имали смо неки састанак.

Председник већа: Кома сте то рекли да не треба да буде?

Сведок Зоран Јовић: Па, ту на том састанку.

Председник већа: Добро. И како је дошло до конфликта са Чајевићем и са још неким?

Сведок Зоран Јовић: Па, ту смо се мало споречкали, ништа више.

Председник већа: А шта је Чајевић рекао?

Сведок Зоран Јовић: Не сећам се.

Председник већа: Ви сте рекли да не треба женске особе да се доводе. А шта Вам је Чајевић рекао, па сте се сукобили?

Сведок Зоран Јовић: Па, немам појма шта је рекао.

Председник већа: Па, које је његово мишљење било по том питању?

Сведок Зоран Јовић: Супротно мом.

Председник већа: Да треба да се доводе жене у кућу?

Сведок Зоран Јовић: Ето.

Председник већа: Јесте ли Ви знали које су те жене које су долазиле у кућу?

Сведок Зоран Јовић: Не, нисам их видео.

Председник већа: До када сте били у интервентном воду?

Сведок Зоран Јовић: Био сам можда неких, краће од годину дана, па сам прешао у бригаду полиције.

Председник већа: А Чајевић до када је био?

Сведок Зоран Јовић: Не знам.

Председник већа: Да ли сте Ви некада добили задатак од свог претпостављеног да идете у логор „Лука“ и да приведете неко лице оданде?

Сведок Зоран Јовић: Ја, не. Било је таквих, али нисам никог приводио.

Председник већа: А да ли сте Ви као припадник интервентног вода могли да одете у тај логор кад год желите и да нешто тамо урадите?

Сведок Зоран Јовић: Па, да, већином, јесам.

Председник већа: Имали сте слободан улаз тамо?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Председник већа: Ко Вас је пуштао да уђете?

Сведок Зоран Јовић: Па, била су ту два, три полицајца нека, чувари.

Председник већа: Јесте их познавали или су их пушали на легитимацију, како је то изгледало?

Сведок Зоран Јовић: Не, само се прође на капији.

Председник већа: Такође сте рекли у свом исказу да Милош Чајевић се по граду понашао тако што је често препадао цивиле. Како их је препадао? Можете ли то да опишете?

Сведок Зоран Јовић: Па, не знам. Није био у полицијској униформи, носио је неке шешире, рукавице одсечених прстију, шта ја знам. Возио се у ауту.

Председник већа: Да ли сте Ви одлазили у станове у којима су живела лица несрпске националности ради неког задатка?

Сведок Зоран Јовић: Када смо купили те телефоне и то, да.

Председник већа: Јесте били некада са Милошем Чајевићем заједно, када сте одлазили у те станове?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Председник већа: Да ли сте било који задатак заједно са њим обавили?

Сведок Зоран Јовић: Мислим да нисам, нисам сигуран.

Председник већа: Да ли сте га виђали после расформирања тог интервентног вода?

Сведок Зоран Јовић: Ја сам отишао у бригаду и нисам га виђао.

Председник већа: А са киме сте Ви обично одлазили да обављате задатке?

Сведок Зоран Јовић: Па, између осталог, ето и са Стевом и било је пар. Ко се нађе ту, ко је ту, идеш са њим. Нема ту, није то било.

Председник већа: А, знате ли име неког од њих?

Сведок Зоран Јовић: Ми смо ишли са комбијем и увек је било више.

Председник већа: Колико вас је било?

Сведок Зоран Јовић: Па, једно четири.

Председник већа: Добро. Има ли још неко неко питање за овог сведока? Има пуномоћник оштећене.

Адвокат Марина Кљаић: Пуномоћник оштећене. Молим Вас, хоћете ми рећи мало детаљније о овој интервенцији када сте привођали Чајевића? Можете ли да се сетите, у вези чега је то било?

Сведок Зоран Јовић: Видите овако. Нама су јавили да се нешто дешава у том насељу Српска Варош. И ми смо сели на интервенцију. Била је негде поноћ, пола један, један. И ми смо наишли са комбијем и обасјали смо њих двојица испод балкона како су скривена. И ми смо их привели.

Адвокат Марина Кљаић: А, само ми, молим Вас, реците, која су то двојица?

Сведок Зоран Јовић: Па, још један је био неки из новосадског, новосадска нека јединица, неки старији човек, не знам име и презиме.

Адвокат Марина Кљаић: Је ли то било можда због дешавања у кафићу „Европа“?

Сведок Зоран Јовић: Не, то је било прије.

Адвокат Марина Кљаић: Пре? Навели сте приликом давања исказа „због проблема у кафићу „Европа“.

Сведок Зоран Јовић: Не, не. Чуо сам за тај случај шта је било, али нисам био ту ни близу, нити сам тада био у интервентном.

Адвокат Марина Кљаић: Не знам. Овде сте изјавили приликом привођења, да је оптужени претио Мурису?

Сведок Зоран Јовић: То је нешто друго. То је, овај.

Адвокат Марина Кљаић: О томе Вас питам.

Сведок Зоран Јовић: Аха. Па, јесте, овај, не знам ја шта се десило између њих двојице. Углавном, тај Мурис је, овај, излетео пред нас и рекао како су му претили ти, дошли му на врата, куцали ти.

Адвокат Марина Кљаић: Ко?

Сведок Зоран Јовић: Па, ти у маскираним, имали су чарапе на глави неке, фантомке.

Адвокат Марина Кљаић: Добро?

Сведок Зоран Јовић: Али као да је он препознао, да је то Милош.

Адвокат Марина Кљаић: И, јесте приводили тада Чајевића?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: И како се он тада понашао према Мурису?

Сведок Зоран Јовић: Па, и на нас је мало галамио и нешто претио.

Адвокат Марина Кљаић: Претио човеку?

Сведок Зоран Јовић: Да.

Адвокат Марина Кљаић: Добро, хвала.

Председник већа: Како је претио?

Сведок Зоран Јовић: Па, ја, лепо рекао је.

Председник већа: Ово је суд, како је рекао, тако реците.

Сведок Зоран Јовић: Један од нас двојице неће остати у овом граду, тако нешто.

Адвокат Марина Кљаић: Добро. Реците ми, да ли је интервентни вод некада имао задатак да иде по кућама и празни замрзиваче из станова?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Адвокат Марина Кљаић: Није никада?

Сведок Зоран Јовић: Не.

Адвокат Марина Кљаић: Добро, хвала, немам више питања.

Председник већа: Само ми реците још. Да ли сте као припадник интервентног вода некада ишли да контролишете ко се налази у становима, ко има пропусницу за излазак напоље? Да ли знате нешто о тим пропусницама?

Сведок Зоран Јовић: Није, нисмо, овај. Те пропуснице имали су неки људи који су морали да се крећу у полицијском сату, али нисмо никада контролисали. Ако нам покажу, нема проблема.

Председник већа: Да ли сте говорили неким становницима који нису били српске националности да морају да буду у стану, да не смеју да излазе на улицу?

Сведок Зоран Јовић: Па, знало се. То је било на средствима информисања.

Председник већа: А да ли сте ви то саопштавали као припадници интервентног вода?

Сведок Зоран Јовић: Нисмо.

Председник већа: И остала лица која су била са Вама у том воду?

Сведок Зоран Јовић: Па, не, грађанство је знало да не сме да се крећу у полицијском. И кога смо затицали, приводили смо.

Председник већа: Не, мимо полицијског часа Вас питам, мимо полицијског часа?

Сведок Зоран Јовић: Аха, не, не.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите поводом овога што Вас данас нико није питао?

Сведок Зоран Јовић: Немам.

Председник већа: Добро. То је све што имам да изјавим. Питања нема. Ви сте поднели захтев за накнаду трошкова на име данашњег доласка у суд. Тражите трошкове за гориво и за путарину. Такође сте тражили дневницу, јер сте запослени у ЈП „Комунално“ Брчко и јер сте одбојкашки тренер. Да ли сте данас радили као одбојкашки тренер или сте радили у „Комуналном“ Брчко? За шта дневницу данас тражите?

Сведок Зоран Јовић: Па, данас треба да радим до четири и узео сам слободан, дан одмора и треба тренинг да имам у четири сата. Мислим да нећу стићи, не знам, ако стигнем.

Председник већа: Овако. Што се тиче те дневнице у ЈП „Комунално“ Брчко, треба да доставите суду доказ да сте данас изгубили дневницу, да Вам та дневница није исплаћена, да Вам је за толико умањена зарада. Па када доставите то овој нашој Служби, суд ће одлучити о Вашем захтеву накнадно.

Сведок Зоран Јовић: Добро.

Председник већа: И новац ће Вам бити уплаћен на рачун који сте оставили Служби за помоћ и подршку сведоцима. Изволите личну карту. Седите у публику.

Позовите сведока Александра Лајића.

Испитивање сведока АЛЕКСАНДРА ЛАЈИЋА

Сведок Александар Лајић: Добар дан.

Председник већа: Ту торбу, Лајевићу, можете оставити на клупу ту.

Сведок Александар Лајић: Лајић.

Председник већа: Пардон. Сведок Александар Лајић, ЈМБГ 1611972181520. Како Вам се зове отац?

Сведок Александар Лајић: Градимир.

Председник већа: Које године и где сте рођени?

Сведок Александар Лајић: 16.11.1972. године у Брчком.

Председник већа: На којој адреси сада живите?

Сведок Александар Лајић: Марина Држића број 6, Брчко.

Председник већа: Да ли сте у сродству са овде окривљеним Милошем Чајевићем?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Да ли сте у завади некој са њим?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Пред судом сте дужни да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли сте ме разумели?

Сведок Александар Лајић: Да.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања, којима можете себе и своје блиске сроднике изложити кривичном гоњењу, тешкој срамоти или знатној материјалној штети. Заклетва гласи: „Заклињем се својом чашћу да ћу о свему што пред судом будем питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато, нећу прећутати“. Да ли се заклињете?

Сведок Александар Лајић: Заклињем се

Председник већа: Сведок заклет у смислу члана 96 ЗКП. Да ли остајете при исказу који сте дали у овом поступку 16.03.2009. године и 06.10.2015. године?

Сведок Александар Лајић: Остајем.

Председник већа: Да ли имате нешто још да додате с тим у вези?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Да кажете суду нешто што нисте рекли?

Сведок Александар Лајић: Немам, само хоћу да кажем, не, не могу се сада сетити свега шта сам рекао ту. Али, остајем иза тог исказа који сам дао.

Председник већа: Тужиоче, има ли питања за сведока Лајића?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам.

Председник већа: Да ли бранилац има питања за овог сведока?

Адвокат Зоран Јовановић: Да. Сведок је рекао да је основни задатак интервентног вода био одржавање јавног реда и мира у Брчком. А, шта је то подразумевало?

Сведок Александар Лајић: Па, подразумевало је то, како бих рекао, значи да се после десет сати значи, да није било кретања, мислим лица која. После десет сати ми смо обилазили терене, тако по граду. Ето, то је, док сам радио.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро, а када је уведен полицијски час, да ли одмах почетком ратних дејстава или после извесног времена?

Сведок Александар Лајић: То се не могу тачно сетити када је уведен.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. А колико је било припадника интервентног вода у време његовог формирања и за време његовог постојања?

Сведок Александар Лајић: Па, не могу са сигурношћу, са тачношћу баш да кажем, али било нас је три, четири групе по сменама, четири, пет људи у смени, колико ме сећање сада оно, сећање служи. Можда пет, али то је то отприлике.

Адвокат Зоран Јовановић: А јесте сви истовремено били на извршавању тих задатака или сте радили, како кажете, по сменама, по групама?

Сведок Александар Лајић: Била је значи дневна смена и ноћна смена, па смо се мењали значи једном идеш у дневну, једном у ноћну и тако.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Да ли је спадало у Ваше задатке и привођење неких особа на информативне разговоре?

Сведок Александар Лајић: Мени не.

Адвокат Зоран Јовановић: А да ли су остали припадници интервентног вода имали такве задатке?

Сведок Александар Лајић: Па, ако су имали то је мислим, сада ја не знам, али нису они, значи нико није испитивао значи од нас, нико. То су већ радили значи крим.служба и тако даље.

Адвокат Зоран Јовановић: А рекли сте крим. служба. Да ли су то припадници СУП Брчко или неки други?

Сведок Александар Лајић: Да, припадници, јесте у саставу унутрашњих послова Брчко.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. А рекли сте да је интервентни вод био смештен у кући иза зграде Секретаријата унутрашњих послова.

Сведок Александар Лајић: То је било једно кратко време. Ја чак мислим да ту нисам ни био. Ја сам у станици иначе проводио време. Био сам дежурни возач тада у тој интервентној групи.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро. Да ли сте Ви имали било какав или било који задатак да обавите истовремено и заједно са овде окривљеним?

Сведок Александар Лајић: Не.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли сте као припадник интервентног вода чули да је он имао било какав инцидент као припадник те јединице?

Сведок Александар Лајић: Чуо сам да је било, а сада о чему се ради, стварно то не би могао да се сетим ни да знам.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли имате сазнање о томе, да ли су у ту кућу где су били смештени припадници интервентног вода, довођене неке особе женског пола?

Сведок Александар Лајић: То не знам стварно.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли се о томе причало?

Сведок Александар Лајић: Чуо сам нешто, али нисам видео, ето не могу рећи да сам видео.

Адвокат Зоран Јовановић: Е сад, само још једно питање. У време тог полицијског часа, да ли су припадници интервентног вода имали обавезу да обилазе насеље и зграде и станове, или само насеље, па кога затекну приводе на разговор?

Сведок Александар Лајић: Па, није нико ишао, господине, какво улажење у станове и то. Значи, обилазио се град и локали који су радили после, значи 23 сата, 22, да се затварају и то.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро, кажите ми, да ли се сећате, до када је тај интервентни вод постојао?

Сведок Александар Лајић: Не знам, не могу се сетити датума, не могу то.

Адвокат Зоран Јовановић: Да ли је овде окривљени Милош био припадник тог интервентног вода одмах од његовог оснивања или је дошао нешто касније?

Сведок Александар Лајић: Не могу се сетити. Знам да је био, да је носио униформу полицијску, то знам. А сад где је био, то не могу се сада тачно сетити. Није углавном био са мном никада.

Адвокат Зоран Јовановић: Добро, ја више немам питања.

Председник већа: Реците ми, колико дуго познајете Чајевића?

Сведок Александар Лајић: Знам човека од прије рата, мислим, из виђења га знам.

Председник већа: Јесте се дружили некада?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Колико сте често Ви одлазили у ову кућу која се налазила поред Станице полиције?

Сведок Александар Лајић: Па, нисам никада ни одлазио.

Председник већа: Ниједном нисте отишли тамо?

Сведок Александар Лајић: Ма, не знам. Можда сам ту пролазио, нисам тамо никада улазио, нити сам одлазио. Био сам у Станици, отприлике, ту сам био возач.

Председник већа: Ви сте рекли у свом исказу да сте приликом одласка тамо видели присуство женских особа у тој кући. Како сте то видели ако нисте одлазили?

Сведок Александар Лајић: Па, можда сам видео, али то су биле жене што су чистиле тамо нешто, шта ја знам.

Председник већа: Где су чистиле?

Сведок Александар Лајић: Па, у том дворишту, где је та кућа била, иза СУП-а.

Председник већа: Па, шта су чистиле, колико је било жена, када су чистиле?

Сведок Александар Лајић: Па, не знам сада, не могу се сетити.

Председник већа: Које су радове обављале?

Сведок Александар Лајић: Па, шта ја знам, усисавање, спремали су нешто, то знам да је било.

Председник већа: Јесу усисавале по дворишту?

Сведок Александар Лајић: Не, не, не, у тој кући, као тако сам чуо да су. Нисам ја унутра улазио.

Председник већа: Ви сте рекли у свом исказу када сте саслушавани у Тужилаштву Брчко Дистрикта 06.10.2015. године: „Интервентни вод је био смештен у приватној кући Станице полиције. Приликом одласка тамо, видео сам присуство женских особа у тој кући, које нисам познавао“.

Сведок Александар Лајић: Па, нисам познавао.

Председник већа: Тако сте рекли, да сте одлазили тамо и видели присуство женских особа. Сада кажете, чули сте, чистиле двориште, видели, пролазили?

Сведок Александар Лајић: Не могу се, госпођо, сетити, то је стварно, ја не могу. Ја сам рекао сада и прије овог, ту већ када сам дао, волео бих да се могло да се мало подсетим. Не знам то.

Председник већа: И да ли сте познавали неку од тих женских особа?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Колико их је било, колико сте их Ви видели?

Сведок Александар Лајић: Па, можда једно двоје, троје, не знам сада тачно то, не могу да.

Председник већа: Ви сте рођени у Брчком?

Сведок Александар Лајић: Рођени сам Брчан, да.

Председник већа: Јесу то биле жене које сте знали из Брчког или?

Сведок Александар Лајић: Не знам.

Председник већа: Нисте ниједну препознавали тада?

Сведок Александар Лајић: Нисам препознавао ниједну.

Председник већа: Добро. Од кога сте чули да је Чајевић био у логору „Лука“?

Сведок Александар Лајић: Па, чуо сам од света околу, прича народ, откуд ја, не могу се сетити.

Председник већа: Који свет?

Сведок Александар Лајић: Јој, како ћу сада рећи.

Председник већа: Да ли се сећате, ко Вам је то рекао?

Сведок Александар Лајић: Па, не могу се сетити, верујте да не могу, јер није то овај сад, то се знало.

Председник већа: Добро, чега се сећате, рећи ћете суду. Рекли сте да сте чули да је било неких удараца у логору „Лука“.

Сведок Александар Лајић: Како?

Председник већа: Да је било неких удараца тада када је Чајевић одлазио у логор „Лука“.

Сведок Александар Лајић: Не разумем питање.

Председник већа: Ви сте рекли у свом исказу да сте чули да је Чајевић одлазио у логор „Лука“ и да је тамо било неких удараца и да је неко платио главом. Од кога сте то све чули? Да ли се сећате?

Сведок Александар Лајић: Не, не сећам се, стварно.

Председник већа: Да ли сте ишли у неки задатак са Милошем Чајевићем?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Да ли сте Ви ишли некада у логор „Лука“ да приводите нека лица?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Колико сте често Чајевића виђали?

Сведок Александар Лајић: Не знам, не могу се сетити. Виђао сам га, сада не могу се сетити колико.

Председник већа: Где сте виђали ове псе добермане које помињете у свом исказу?

Сведок Александар Лајић: Па, то знам да је човек пре рата имао керове, нисам виђао у рату. То не знам, не могу се сада сетити, али виђао сам да човек пре рата је то шетао и.

Председник већа: Да ли сте га током рата виђали са тим псима?

Сведок Александар Лајић: Нисам.

Председник већа: Да ли сте те псе негде виђали?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Да ли сте чули да је неко имао сексуалне односе са тим женама које су чистиле кућу од припадника интервентног вода?

Сведок Александар Лајић: Ја нисам.

Председник већа: А да ли сте чули да је неко имао?

Сведок Александар Лајић: Не.

Председник већа: Има ли још неко питања за овог сведока? Питања нема. То је све што имам да изјавим. Ви сте поднели захтев за накнаду трошкова превоза на име рачуна за гориво, јер сте дошли својим возилом и на име дневнице, јер сте запослени у ЈП „Комунално“ Брчко. Ви морате да доставите суду доказ да сте Ви данас изгубили дневницу од Вашег послодавца, па када доставите суду тај писмени доказ, суд ће да одлучи о поднетом захтеву и новац који суд буде досудио ће бити уплаћен на рачун који сте оставили Служби за помоћ и подршку сведоцима. Да ли сте сагласни да отпустимо сведоке из заседања, тужиоче, браниоче, пуномоћниче?

Констатује се да су сведоци уз сагласност сгранака отпуштени из заседања.

Можете да идете. Тужиоче, Ви сте чули шта су навели сведоци Арнаутовићи у својим поднесцима. Изволите, имате ли неки предлог с тим у вези?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја молим суд да нам остави мало времена да покушамо да још једном овај позовемо сведоке, да покушамо преко Службе за помоћ сведоцима и оштећенима, да их охрабримо или видеолинком или да дођу у Београд.

Председник већа: Колико је то мало времена, тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Па, пар дана, пар дана. Ево, дајте нам петнаест дана рок па ћемо. Али ја ћу се трудити да то урадим током, ако не ове, онда сигурно следеће недеље. И имам још једну молбу.

Председник већа: Реците.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Када се ово заврши данас, да дозволите само да остане окривљени пар минута да покушамо, ево ја овде отворено кажем, да покушамо управо да би жртве које су претрпеле зло, да би њих поштедели, да понудим окривљеном споразум.

Председник већа: Да ја дозволим Вама да обавите разговор са окривљеним?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Зато што стражар неће то дозволити, ако Ви не дозволите.

Председник већа: Само нешто да Вам кажем. Ја нисам судија који држи у притвору овог окривљеног, да бих могла да одлучујем о томе где ће он да обавља разговор, просто нисам овлашћена. Он је само доведен на овај главни претрес. Ви можете службеним путем да се обратите установи у којој се он налази и да поднесете тај захтев и да обавите са њим евентуално разговор или у Тужилаштву или у просторијама затвора у коме издржава казну. Али ово излази ван оквира мог овлашћења.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро.

Председник већа: Окривљени има браниоца и можете се њему обратити, али ја овде немам ингеренција.

Пуномоћнице, што се тиче сведока Нермине Аличехајић и медицинске документације о њеном лечењу. Да ли имате нешто још, осим овога што сте доставили суду?

Адвокат Марина Кљаић: Од медицинске документације само оно што сам приложила уз поднесак оригинал, али имамо молбу за веће да одложи испитивање овог сведока. Наиме, као што сте видели из документације, њој је још 2010 . године констатовано постојање пострауматског поремећаја. Она је уз помоћ психолога давала и овај исказ који је дат у истрази. Она се налази у таквом здравственом стању да јој је за сведочење потребна стручна потпора, тако да је она кренула на психотерапију. И било би јако добро да се тај процес обави до краја како би она са што мањом ретрауматизацијом могла да сведочи.

Председник већа: Реците ми само, да ли је она тренутно на неком лечењу или није. Уколико би суд евентуално одредио њено вештачење пре испитивања, да ли би могла да дође овде и да се подвргне вештачењу?

Адвокат Марина Кљаић: Могла би. Мислим, она се не налази ни у каквој установи. Она одлази код психотерапеута на редоне терапије. Тако да би могла да приступи на вештачење у одређеном термину.

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да СЕ данашњи главни претрес **ОДЛОЖИ**.

Следећи главни претрес СЕ **ОДРЕЂУЈЕ** за:

09.09.2019. године, са почетком у 10 часова, судница број 4, што је присутнима саопштено, те их не позивати.

На главни претрес позвати: **сведока-оштећену Мирелу Бродлић, сведока-оштећену Семку Чалуковић и сведока-оштећеног Мухамеда Чалуковића.**

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ вештачење сведока-оштећене Нермине Аличехајић од стране вештака психолога.

Вештачење се поверава судском вештаку Ани Најман.

Наредба о вештачењу биће израђена накнадно и биће достављена учесницима у поступку у законском року.

Довршено у 11,38 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА